

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999

14 juli 1999

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heer Carl Decaluwé c.s. –

**houdende het recht op informatie via radio en televisie en houdende instelling van
een recht van antwoord en een recht van mededeling ten aanzien van radio en televisie**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Naar aanleiding van het advies van de Raad van State over het voorstel van decreet houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door omroepen (Parl. St. *VI. Parl.* BZ 1995, nr 82/2), is gebleken dat de bevoegdheid van de gemeenschappen om in die materie regelend op te treden, niet afhankelijk is van de wetgevende initiatieven van de federale overheid. Voorzover zij zich beperken tot het domein van radio en televisie, kunnen de gemeenschappen de betrokken problematiek exhaustief regelen.

Uit dat belangrijke advies van de Raad van State blijkt duidelijk dat de bescherming van de grondrechten te beschouwen is als een zaak voor elke wetgever, ieder in verband met de aangelegenheden die tot zijn bevoegdheid behoren.

Wat nu specifiek het recht van antwoord betreft, dat een afgeleide is van het recht op vrije meningsuiting, is derhalve de Vlaamse Gemeenschap bevoegd om dat recht te regelen voor radio en televisie. Radio en televisie behoren immers tot de bevoegdheid van de gemeenschappen.

Het recht van antwoord ten aanzien van de schrijvende pers is geregeld in de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht op antwoord. Gelet op het feit dat de samenleving inmiddels grondig veranderde, voorzag op federaal niveau het wetsontwerp betreffende het recht van antwoord en het recht van informatie (Parl. St., *Kamer*, 1998-1999, nr. 2034/1) in de hervorming van het recht van antwoord en in een recht van informatie voor personen die in de periodieke media genoemd worden als verdachte, beklaagde of beschuldigde en vervolgens buiten vervolging worden gesteld of vrijgesproken. Dit laatste recht wordt in dit voorstel "recht van mededeling" genoemd.

Het opzet van dit voorstel van decreet is driedelig. Vooreerst de decretale vastlegging van het recht op informatie via radio en televisie. Ten tweede de invoering van een recht van antwoord ten aanzien van de televisie- en radio-omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap. Ten slotte het invoeren van een recht van mededeling via die omroepen. Dit is een recht sui generis waarbij de rechtzetting a posteriori gebeurt. Het is een bevestiging van het principe van het vermoeden van onschuld.

Omdat het wenselijk is dat het recht van antwoord in de verschillende media op eenzelfde manier kan worden uitgeoefend, volgt de tekst van dit voorstel zoveel mogelijk de tekst van het federale ontwerp, dat immers werd aangepast aan de opmerkingen van de Raad van State.

Opzet van het voorstel is een regeling te treffen waarbij de persvrijheid volledig gevrijwaard blijft, maar tegelijkertijd aan iedereen de kans wordt gegeven om te reageren op informatie die hem in zijn eer of reputatie aantast, of die onjuiste gegevens over hem verstrekt. Als een van die voorwaarden vervuld is, kan een recht van antwoord gevraagd worden. Dat is conform de inhoud van het federale ontwerp.

Dit voorstel van decreet gaat dus verder dan de Europese Televisierichtlijn die stelt dat een recht van antwoord alleen gevraagd kan worden, als de wettige belangen geschonden zijn, met name aanzien en reputatie door een onjuiste bewering. De Vlaamse Gemeenschap mag in haar regelgeving ook verder gaan, want het staat de lidstaten vrij om strenger te zijn dan de richtlijn.

Tegelijkertijd wordt voorkomen dat het recht van antwoord op oneigenlijke wijze wordt uitgeoefend en dat er misbruik van wordt gemaakt. Het recht van antwoord moet doeltreffend zijn zonder het delicate evenwicht tussen de vorderingen van de verzoeker en de redactionele vrijheid van de pers aan te tasten.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 3

Het recht op informatie is een recht dat afgeleid wordt van het recht van vrije meningsuiting. De Vlaamse Gemeenschap is bevoegd voor radio en

televisie. Daarom wordt het recht op informatie in dit decreet tot die media beperkt.

Artikel 4

De eerste paragraaf verwoordt het principiële recht van antwoord.

De tweede paragraaf bepaalt dat dit recht kan worden uitgeoefend door natuurlijke personen, rechtspersonen en feitelijke verenigingen.

Er wordt bepaald dat het recht van antwoord niet kan worden uitgeoefend als er vrijwillig een bevredigende rechtzetting heeft plaatsgevonden. Voornoemd recht kan opnieuw worden uitgeoefend, als de vrijwillige rechtzetting als niet-bevredigend wordt beschouwd.

De derde paragraaf regelt wie het recht van antwoord kan uitoefenen als de persoon in kwestie overleden is, hoe dat kan gebeuren en binnen welke termijn.

Artikel 5

Een termijn van één maand lijkt te volstaan om overeenkomstig het decreet een antwoord uit te werken. Die relatief korte termijn kadert in de uitgangspunten van het decreet, te weten aan de betrokken personen een snel toepasbaar, doeltreffend en kosteloos rechtsmiddel bieden om op een mededeling te reageren.

Het verzoek wordt schriftelijk gedaan. Dit is bij aangetekende brief of bij gewone brief. Ook een verzending per fax of e-mail is mogelijk, of via een ander middel dat als schriftelijk kan beschouwd worden rekening houdend met de technologische evolutie.

Artikel 6

Het is moeilijk om voor alle media op eenvormige wijze te bepalen tot wie het verzoek gericht moet worden. Het voorstel regelt bijgevolg verschillende mogelijkheden naargelang de persoon die in een concreet geval de beslissingsmacht heeft om het antwoord te doen inlassen.

De tweede paragraaf bepaalt de gegevens die het verzoek, op straffe van onontvankelijkheid, moet bevatten.

Artikel 7

Het artikel bevat een aantal voorwaarden waaraan het antwoord moet voldoen.

Artikel 8

Het artikel stelt de maximale duur van het antwoord. Het eerste criterium bestaat erin dat het antwoord beperkt moet blijven tot wat noodzakelijk is voor de doeltreffendheid ervan, het tweede heeft betrekking op het dubbel van de duur van de informatie waarop wordt gereageerd.

Artikel 9

De eerste paragraaf regelt het tijdstip en de wijze waarop het antwoord moet worden opgenomen. De bedoeling is om de efficiëntie van het recht van antwoord te waarborgen door zoveel mogelijk de gelijkheid van wapens voor media en verzoekers te garanderen. Het is meer bepaald de bedoeling dat de uitzending van het antwoord zoveel mogelijk overeenstemt met de uitzending van het programma waarop het betrekking heeft. Met "een voor het publiek toegankelijk uitzenduur" wordt bedoeld de tijdspanne tussen 19 en 20u.

De tweede paragraaf bevat voorwaarden waaraan de uitzending van het recht van antwoord moet voldoen.

De derde paragraaf bepaalt dat bij de uitoefening van het recht van antwoord door de betrokken media een repliek of een commentaar kan gegeven worden op de tekst van het antwoord, zoniet zou de redactionele vrijheid van de media aanzienlijk worden beperkt. Die mogelijkheid verzwakt evenwel de doeltreffendheid van het recht van antwoord. Daarom wordt erin bevestigd dat de verzoeker een nieuw recht van antwoord kan uitoefenen in verband met het repliek of de commentaar van de media, voorzover de voorwaarden van het decreet vervuld zijn.

Artikel 10

De eerste paragraaf bepaalt dat afwijzingen van een verzoek tot opname van een recht van antwoord aangetekend aan de verzoeker moeten worden medegedeeld binnen vier dagen en uiterlijk op de dag waarop de opname moest geschieden. Hierbij moeten de precieze redenen voor de afwijzing worden vermeld.

De tweede paragraaf handelt over het tegenvoorstel. Zo wordt de verplichting tot opname opgeschort.

Om te vermijden dat de media de uitzending van het antwoord zouden vertragen om de efficiëntie ervan te verminderen – zonder het te laten komen tot een veroordeling – bepaalt de derde paragraaf dat een dergelijke laattijdige uitzending een fout uitmaakt die aanleiding kan geven tot vergoeding van de schade, vast te stellen door de rechter.

Artikel 11

Met toepassing van artikel 10 BWHI, bepaalt dit artikel dat betwistingen in verband met het recht van antwoord behoren tot de uitsluitende bevoegdheid van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, zulks onverminderd de mogelijkheid waarover de partijen beschikken om het geschil voor te leggen aan de arbitrage van een bevoegd orgaan van de sector. Dat orgaan zou algemeen erkend moeten zijn en het vertrouwen moeten genieten zowel van de sector als van de burgers. Er wordt gesuggereerd om de klachtenbehandeling toe te vertrouwen aan dergelijk orgaan.

Het tweede lid bepaalt de termijnen waarbinnen de zaak moet aanhangig gemaakt worden.

Wanneer de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg de opname van een antwoord beveelt, beslist hij ten gronde en in laatste aanleg. Op voorstel van de partijen kan hij de inhoud van het antwoord aanpassen.

Indien het antwoord op de datum van de uitspraak niet is uitgezonden, kan de rechter de persoon die verantwoordelijk is voor het medium, veroordelen tot betaling van een dwangsom.

Artikel 12

Dit artikel legt de verplichting op de dragers die de uitgezonden informatie bevatten, te bewaren zolang een verzoek tot opname van een recht van antwoord kan worden ingediend en, in voorkomend geval, totdat het geschil in rechte is beslecht.

Overigens moet de tekst van het antwoord gedurende minstens dertig dagen worden bewaard.

Artikelen 13 en 14

Deze artikelen voeren een recht sui generis in, recht van mededeling genoemd. Op grond daarvan beschikt iedere persoon die op radio of televisie als verdachte, beklaagde of beschuldigde bij naam is vermeld of impliciet aangewezen, over de mogelijkheid om de kosteloze opname te verzoeken van de mededeling dat een definitieve beslissing tot vrijspraak, tot buitenvervolginstelling of tot klasering zonder gevolg heeft plaatsgevonden.

Niets verhindert dat een persoon die is vrijgesproken voor een gedeelte van de hem verweten inbreuken, zijn recht van mededeling gebruikt met betrekking tot die inbreuken. Het gaat hier om de decretale bevestiging en de versterking van het vermoeden van onschuld, waarvan een voorbeeld te vinden is in artikel 50 van de Franse wet van 4 januari 1993 houdende hervorming van de strafprocedure.

Normaal gezien is de termijn bepaald voor de opname van een recht van antwoord verstreken op het tijdstip waarop een definitieve beslissing wordt gewezen, hoewel het publiek de persoon die is genoemd in het kader van vervolgingen, verhoren en huiszoeken, vaak reeds als "veroordeeld" beschouwt.

Deze bepaling heeft tevens een preventief oogmerk omdat zij de problematiek in het licht stelt van de soms disproporzionele aandacht in de media voor de eerste informatie- en onderzoeksmaatregelen ten opzichte van de latere beslissing tot vrijspraak of buitenvervolginstelling.

Het recht van mededeling is overigens niet toepasbaar, indien de media reeds vrijwillig een bevredigende mededeling hebben gedaan. In de mate dat de media thans reeds berichten over vrijspraken en

buitenvervolginstellingen, zou het decreet de facto weinig nieuwe verplichtingen inhouden.

Er moet worden onderstreept dat de media nog steeds over de mogelijkheid beschikken om uit te leggen in welke omstandigheden de vrijspraak of de buitenvervolginstelling is verkregen. Daartoe is geen enkele uitdrukkelijke bepaling vereist.

Het recht van mededeling is geen uitgesteld recht van antwoord aangezien voornoemd recht kan worden uitgeoefend zelfs indien de uitgezonden informatie juist was.

Artikel 14 bepaalt dat het recht strikt beperkt is tot de vermelding van het bestaan van de beslissing tot vrijspraak of tot buitenvervolginstelling.

Bovendien wordt bepaald dat er geen recht van mededeling is wanneer de buitenvervolginstelling, verkregen is ingevolge het verval van de strafvordering.

Artikel 15

Het verzoek tot opname van de mededeling moet worden ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag waarop de beslissing tot buitenvervolginstelling of tot vrijspraak is genomen.

Voorname termijn is langer dan die bepaald voor de uitoefening van het recht van antwoord om rekening te houden met de tijd die de verzoeker nodig heeft om de gerechtelijke stukken te verzamelen die vereist zijn voor de uitoefening van het recht.

Voor de verantwoordelijke van het betrokken medium is niet voorzien in een verplichting tot bewaren. Overeenkomstig het gemeen recht moet de verzoeker het bewijs leveren.

Artikel 16

De eerste twee paragrafen regelen de wijze waarop het verzoek moet worden ingediend, en de gegevens die het verzoek op straffe van onontvankelijkheid moet bevatten.

De uitoefening van het recht vereist dat het bewijs wordt geleverd van de beslissing die aan het recht ten grondslag ligt, alsmede van een verklaring van

de rechterlijke overheid waaruit blijkt dat de beslissing definitief is geworden.

De derde paragraaf regelt de termijnen waarbinnen de mededeling moet worden opgenomen. Met "een voor het publiek toegankelijk uitzenduur" wordt bedoeld de tijdspanne tussen 19 en 20u.

Artikel 17

In dit artikel wordt uiteengezet op welke wijze de termijnen die in het voorstel van decreet zijn bepaald, moeten worden berekend.

Carl DECALUWE

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° omroep : de televisie- en radio-omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap ;
- 2° recht van antwoord : het recht om het in artikel 4 bedoelde verzoek tot kosteloze opname in te dienen ;
- 3° recht van mededeling : het recht om het in artikel 13 bedoelde verzoek tot kosteloze opname in te dienen.

Artikel 3

Eenieder heeft recht op informatie via radio en televisie.

Artikel 4

§ 1. Eenieder heeft ten aanzien van radio en televisie een recht van antwoord dat wordt uitgeoefend zoals bepaald in dit decreet.

§ 2. Onverminderd de andere rechtsmiddelen heeft elke natuurlijke persoon, rechtspersoon of feitelijke vereniging die in een programma van een omroep bij name wordt genoemd, herkenbaar in beeld wordt gebracht of impliciet wordt aangewezen, het recht een verzoek tot kosteloze opname van een antwoord in te dienen om onjuiste inlichtingen die hem betreffen recht te zetten of om te antwoorden op een aantasting van zijn eer of van zijn reputatie.

De verzoeker kan het recht van antwoord met betrekking tot verschillende afleveringen van een programma die deel uitmaken van een reeks, in één keer uitoefenen.

Er behoeft evenwel geen antwoord worden opgenomen wanneer een van de in artikel 6, § 1, bedoelde personen vrijwillig een bevredigende rechtzetting heeft aangebracht. Indien de verzoeker deze rechtzetting niet bevredigend acht, kan hij gebruikmaken van zijn recht van antwoord.

§ 3. Indien de persoon bedoeld in § 2 overleden is, komt het recht een verzoek tot kosteloze opname van een antwoord in te dienen, toe aan alle bloedverwanten in de rechte lijn en aan de echtgenoot of, bij ontstentenis, aan de naaste bloedverwanten. Voornoemd recht wordt steeds eenmaal en door de meest gereede onder hen uitgeoefend. Indien de in artikel 5 bepaalde termijn loopt op de dag van het overlijden van de persoon bedoeld in § 2, beschikken de rechthebbenden slechts over het resterende gedeelte van die termijn.

Artikel 5

Het in artikel 4 bedoelde verzoek wordt schriftelijk gedaan en binnen een termijn van een maand verzonden. De termijn begint te lopen op de dag van de eerste uitzending.

Artikel 6

§ 1. Het in artikel 4 bedoelde verzoek wordt toegezonden aan de hoofdredacteur of de eindredacteur van het programma of aan elke persoon die het antwoord kan laten opnemen.

Op vraag van de verzoeker verstrekt de omroep onmiddellijk de nodige gegevens om de personen bedoeld in het eerste lid te identificeren.

§ 2. Het verzoek bevat op straffe van onontvankelijkheid :

- 1° alle nauwkeurige inlichtingen op grond waarvan de identiteit van de omroep, het betrokken programma en de informatie waarop het antwoord betrekking heeft, kan worden vastgesteld ;
- 2° het bewijs dat aan een van de voorwaarden of aan alle voorwaarden van artikel 4 is voldaan ;
- 3° voor natuurlijke personen, de identiteit, de woonplaats of verblijfplaats van de verzoeker en voor rechtspersonen, de naam en de zetel van de verzoeker, alsook de hoedanigheid van de persoon die het verzoek ondertekent, voor

feitelijke verenigingen, de naam en de vestiging van de verzoeker, evenals de hoedanigheid van de persoon die het verzoek ondertekent ;

4° de handtekening van de verzoeker, of voor rechtspersonen of feitelijke verenigingen, van de persoon die in hun naam handelt ;

5° het antwoord.

Artikel 7

De tekst van het antwoord wordt in dezelfde taal gesteld als de informatie die de aanleiding is geweest voor het verzoek.

Het antwoord moet rechtstreeks verband houden met de informatie die de aanleiding is geweest voor het verzoek.

Het antwoord mag niet beledigend, noch strijdig met de wetten of de goede zeden zijn en mag, tenzij dit strikt noodzakelijk is, geen derde in de zaak betrekken.

Artikel 8

De duur van het antwoord wordt beperkt tot wat strikt noodzakelijk is om te reageren op de informatie die de aanleiding is geweest tot het verzoek, en mag in geen geval meer bedragen dan het dubbel van de duur van de uitgezonden informatie.

Indien de informatie die aanleiding is geweest tot het verzoek, in verschillende afleveringen van een programma die deel uitmaken van een reeks, is verspreid, mag de duur van het antwoord niet meer bedragen dan het dubbel van de langstdurende informatie in één van de afleveringen.

Artikel 9

§ 1. Het antwoord wordt uiterlijk opgenomen in de eerstvolgende uitzending van het programma na afloop van een termijn van twee vrije dagen, zondagen en feestdagen niet inbegrepen, die ingaat op de dag waarop een van de in artikel 6, § 1, bedoelde personen het antwoord ontvangt.

Indien er binnen veertien dagen na de ontvangst van het verzoek geen uitzending gepland is van het programma, dan moet het antwoord binnen deze termijn worden uitgezonden op een voor het publiek toegankelijk uitzenduur.

De verzoeker heeft in geen geval toegang tot de technische installaties die door de omroep worden aangewend.

§ 2. Het antwoord moet in zijn geheel worden opgenomen, zonder tussenvoeging, op dezelfde wijze en in omstandigheden die zoveel mogelijk overeenstemmen met die waarin de informatie die de aanleiding is geweest tot het verzoek, is verspreid.

§ 3. Indien een repliek of een commentaar wordt gegeven op het opgenomen antwoord, kan de persoon die om een recht van antwoord heeft verzocht, overeenkomstig de voorwaarden van dit decreet een nieuw recht van antwoord vorderen.

Artikel 10

§ 1. De afwijzing van een verzoek tot kosteloze opname van een antwoord wordt bij een ter post aangetekende brief aan de verzoeker medegedeeld binnen vier dagen te rekenen van de dag waarop een van de in artikel 6, § 1, bedoelde personen het antwoord ontvangt en uiterlijk op de dag waarop de opname overeenkomstig artikel 9 zou moeten geschieden.

De aangetekende brief bedoeld in het eerste lid vermeldt de nauwkeurige redenen voor de weigering en de bepalingen van dit decreet waaraan niet is voldaan.

§ 2. Een van de in artikel 6, § 1, bedoelde personen kan binnen de in § 1 gestelde termijn op dezelfde wijze een tegenvoorstel formuleren.

Indien de verzoeker niet binnen de vijftien dagen op het tegenvoorstel reageert, wordt dit laatste geacht aanvaard te zijn.

De toezending van een tegenvoorstel bij een ter post aangetekende brief schorst de verplichting tot opname van een antwoord totdat de verzoeker het tegenvoorstel afwijst of aanneemt.

§ 3. Het te laat opnemen van een antwoord zonder dat er daarbij overeenkomstig de §§ 1 en 2 een af-

wijzing of een tegenvoorstel is geweest, geeft recht op vergoeding van de door de rechter vast te stellen geleden schade.

Artikel 11

Onverminderd de mogelijkheid waarover de partijen beschikken om het geschil aan een bevoegd orgaan van de sector voor te leggen, behoren alle betwistingen die voortvloeien uit dit decreet tot de uitsluitende bevoegdheid van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, die zitting houdt zoals in kort geding.

De verzoeker moet de zaak bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg aanhangig maken binnen één maand te rekenen van de datum waarop het antwoord moest worden opgenomen, van de datum waarop de afwijzing van de opname ter kennis is gebracht van de persoon die het verzoekschrift heeft ondertekend, van de datum waarop het tegenvoorstel is afgewezen of van de datum waarop een opname is opgenomen die niet overeenstemt met de bepalingen van dit decreet.

Wanneer de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg beveelt dat een antwoord moet worden opgenomen, beslist hij ten gronde en in laatste aanleg.

Indien het antwoord op de datum van de uitspraak niet is opgenomen, beveelt de rechter de opname ervan binnen de termijn en op de wijze die hij bepaalt, in voorkomend geval, onder verbeurte van een dwangsom.

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg kan de voorstellen van de partijen inwilligen die tot doel hebben de inhoud van het antwoord aan te passen.

Artikel 12

De in artikel 6, § 1, bedoelde personen bewaren de dragers die de verspreide informatie bevatten, zolang een verzoek tot opname van een recht van antwoord wettelijk kan worden ingediend en, in voorkomend geval, totdat het geschil definitief is beslecht.

De in artikel 6, § 1, bedoelde personen bewaren de drager die het recht van antwoord bevat, gedurende dertig dagen te rekenen van de datum waarop

het antwoord opgenomen werd en, in voorkomend geval, totdat het geschil definitief is beslecht.

Artikel 13

§ 1. Eenieder heeft ten aanzien van radio en televisie een recht van mededeling dat wordt uitgeoefend zoals bepaald in dit decreet.

§ 2. Onverminderd de andere rechtsmiddelen heeft elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die in een programma van een omroep als verdachte, beklaagde of beschuldigde bij naam is genoemd, herkenbaar in beeld is gebracht of impliciet is aangewezen, het recht om de kosteloze opname van een recht van mededeling te verzoeken.

Er behoeft evenwel geen mededeling worden opgenomen indien een van de in artikel 16, § 1, bedoelde personen vrijwillig een bevredigende mededeling heeft gedaan. Indien de verzoeker deze mededeling niet bevredigend acht, kan hij gebruikmaken van zijn recht van mededeling.

§ 3. Indien de persoon bedoeld in § 2 overleden is, behoort het recht een verzoek tot kosteloze opname van een mededeling in te dienen toe aan alle bloedverwanten in de rechte lijn en aan de echtgenoot of bij ontstentenis, aan de naaste bloedverwanten. Voornoemd recht wordt slechts eenmaal en door de meest gerede onder hen, uitgeoefend. Indien de in artikel 15 bepaalde termijn loopt op de dag van het overlijden van de persoon bedoeld in § 2, beschikken de rechthebbenden slechts over het resterende gedeelte van die termijn.

Artikel 14

De tekst van de mededeling wordt in dezelfde taal gesteld als de informatie die de aanleiding is geweest tot het verzoek en bevat uitsluitend de volgende vermeldingen :

- 1° de identiteit van de, in artikel 13, § 2, bedoelde, persoon ;
- 2° de verwijzing naar de, in artikel 13, § 2, bedoelde, mededeling op grond waarvan het recht van mededeling opvorderbaar is ;
- 3° de beslissing tot buitenvervolginstelling of tot vrijspraak van de verzoeker, de datum van de beslissing en het gerecht dat de beslissing heeft gewezen ;

4° het gegeven dat tegen voornoemde beslissing geen verzet, hoger beroep of voorziening in cassatie mogelijk is.

Wanneer de buitenvervolginstelling verkregen is ten gevolge van het verval van de strafvordering, is er geen recht van mededeling.

Artikel 15

Het in artikel 13 bedoelde verzoek wordt schriftelijk gedaan en binnen een termijn van drie maanden verzonden te rekenen vanaf de dag waarop de beslissing tot buitenvervolginstelling of tot vrij spraak niet meer vatbaar is voor verzet, hoger beroep of voorziening in cassatie.

Artikel 16

§ 1. Het in artikel 13 bedoelde verzoek wordt toegezonden aan de hoofdredacteur of de eindredacteur van het programma of aan elke persoon die het antwoord kan laten opnemen.

Op vraag van de verzoeker verstrekt de omroep onmiddellijk de juiste coördinaten van de persoon bedoeld in het eerste lid.

§ 2. Het verzoek bevat op straffe van onontvankelijkheid :

1° alle nauwkeurige inlichtingen op grond waarvan de identiteit van de omroep, het betrokken programma en de informatie waarop het verzoek tot de opname van het recht van mededeling betrekking heeft, kan worden vastgesteld ;

2° voor natuurlijke personen, de identiteit, de woonplaats of de verblijfplaats van de verzoeker, voor rechtspersonen, de naam en de zetel van de verzoeker, alsook de hoedanigheid van de persoon die het verzoek ondertekent ;

3° de handtekening van de verzoeker of, voor rechtspersonen, van de persoon die in hun naam handelt ;

4° de informatie bedoeld in artikel 14.

Het bewijs van de beslissing tot buitenvervolginstelling of tot vrij spraak, alsmede een verklaring van de rechterlijke overheid waaruit blijkt dat tegen de beslissing geen beroep is ingesteld en zij niet meer vatbaar is voor verzet, hoger beroep of

voorzieningen in cassatie, moeten worden bijgevoegd.

§ 3. De mededeling wordt uiterlijk opgenomen in de eerstvolgende uitzending van het programma na afloop van een termijn van twee vrije dagen, zondagen en feestdagen niet inbegrepen, die ingaat op de dag waarop een van de in § 1 bedoelde personen het antwoord ontvangt.

Indien er binnen veertien dagen na de ontvangst van het verzoek geen uitzending gepland is van het programma, dan moet de mededeling binnen deze termijn worden uitgezonden op een voor het publiek toegankelijk uitzenduur.

Artikel 17

De termijnen vastgesteld in dit decreet, met uitzondering van die bedoeld in de artikelen 9 en 15, worden berekend overeenkomstig de artikelen 52, eerste lid, 53 en 54 van het Gerechtelijk Wetboek.

Carl DECALUWE

Erik MATTHIJS

Eddy SCHUERMANS